

אגרות קודש

אדמו"ר שליט"א

- כרך שני -

קסט

ב"ה, בין כסא לעשור תש"ה

כבוד אברכי התמימים אי"א וו"ח ואנשי מעשה
תלמידי ישיבת תומכי תמימים ד' עליהם יחיו
מאנטרעאל

שלום וברכה!

במענה על ברכתם לשנה הבע"ל.

כל המברך יתברך מאדון עולם, וכהבטחתו (בראשית יב, ג) ואברכה
מברכך.

- יעויין ברכות (נה, א) ונפסק בטוש"ע ושו"ע אדה"ז או"ח ס' ר"א
ס"ג דקאי על כאו"א מזרע אברהם -

וי"ל דברכה לחבירו הוא ענין של גמ"ח.

והנה ארז"ל (סוטה יד, א) תורה תחלתה גמ"ח (הלביש ערומים,
רש"י) וסופה גמ"ח כו' דכתיב ויקבור אותו בגיא.

ותורה היא ל' הוראה, שמלמדת אותנו דעת א' שלעולם אל יתיאש,

קסט

מהעתק המזכירות.
ס"ג: ובשו"ע אדה"ז ס"ה.

א

כי אין לך דבר העומד בפני התשובה כי רב חסד הוא ומרבה לסלוח ב) שגם צדיקים גמורים אין מבקשים אלא במתנת חנם (ספרי ודב"ר ר"פ ואתחנן).

והראי' היא מהנ"ל, כי הן בתכלית הירידה, שהיו אדם ואשתו ערומים, ופירז"ל (ב"ר פי"ט) ערומים הם אפילו מצוה אחת שהיתה בידן נתערטלו הימנה, והקב"ה מלביש גם ערומים כאלו באתדל"ע, בתורת גמ"ח, אשר גדולה גמ"ח יותר מן הצדקה (סוכה מט. [ב]) כי היא הפלגת הטוב (מו"נ ח"ג רפנ"ג, הובא בדרך אמונה להצ"צ עה"פ ויעש ד"א לאדם סק"א - הוא דף סז, ב - ועיי"ש) וגם בתכלית העלי' שאפשר להיות שזה הי' במרע"ה (עיין ח"פ להרמב"ם פ"ז) כי נון שע"ב נבראו בעולם וכולן ניתנו למשה חסר אחד, וגדולים צדיקים במיתתן, שבמותו השיג גם שער הנון ועז"נ לא ידע איש את קבורתו (יעויין בארוכה בלקו"ת רד"ה מעט תוס' ביאור על ענין וספרתם, ונסמן במכתבי ל"החבר" שבועות תשג"ה) אבל גם זה הי' גמ"ח ואתעדל"ע שלמעלה גם מאתדל"ע שבאתדל"ת, של הקב"ה (עיי"ש בלקו"ת, א"א לנו להמשיך כו' שזה נמשך אח"כ מלמעלה בתורת מתנה"), שהוא נתעסק בו וכמשי"נ ויקבור אותו, ומסיים במשנה (סוטה ט, ב): לא על משה בלבד אמרו אלא על כל הצדיקים שנאמר והלך לפניך צדק וכבוד ד' יאספך,

וי"ל בדא"פ שבפרט הוא בצדיקים שהיו בגולה אחר גולה וע"פ מרז"ל (ב"ר ס"פ מד) שבירר אברהם מלכיות, וק"ל.

והנה בהנ"ל הוא בנפש בכלל, ובפרט בשנה, הנה ענין הלביש ערומים הי' בר"ה - ביום בריאת האדם - כי כל שנה היא רשה בתחילתה (עיין ר"ה טז, ב וברש"י שם) ואין לנו אלא לבקש תחנונים: לא במעשים כו' ערומים נותרנו כו' ואז הבטחנו שיעשה לנו הקב"ה כתנות עור מן משך חויה דאשלח מיני' (ת"י בראשית ג, כא) שמפשיט ק"נ מן גקה"ט וחוזרת לקדושה ואז נעשה מזה לבושין דיקר (דרך אמונה שם סקי"ב) ועולין מדרגא לדרגא עד הח"ס, שאז הוא בחי' חפץ חסד שלמעלה גם מצדקה ורחמים כי הוא גם לעשירים כנ"ל במס' סוכה (לקו"ת ס"פ דברים), ותכלית העלי' בשמע"צ שאז קורים ויעל

מכתבי . . . תשנ"ה: לעיל ח"א עד.

בגולה אחר גולה: רומן, לאביו הרה"ג הר"ח המקובל וכי' ר' לוי יצחק ע"ה, שלאחר שהיה בגולה אחר גולה, במשך כמה שנים, נפטר בכ' מני"א תשי"ד, כששה שבועות לפני"כ. עדי"ז ראה לקמן אגרת קעט בסופה.

משה אל הר נבו נון בו, סופה גמ"ח, כי אז הוא פר אחד גוי יהיו לך
לבדך ואין לזרים אתך.

בברכת חתימה וגמח"ט לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה.

הרב מנחם שניאורסאהן

יור"ר ועד הפועל

קע

ב"ה. בין כסא לעשור, תש"ה

כבוד האברך המצוין וו"ח אי"א וכו'
התמים מוהררמ"ז שי

שלום וברכה!

במענה על מכתבו מכתב ניחום

ת"ח. וי"ל ע"פ הידוע בכ"מ ובכ"ד שהסדר הוא: אתדל"ע (המעוררת
ונונתת כח שיהי' אתדל"ת), אתדל"ת (והיא צ"ל מתאמת וכלי קבול אל
ה)אתדל"ע (הבאה אחרי אתדל"ת וכפי האתדל"ת), אתדל"ע שלמע'
מאתדל"ת ואתדל"ע הב' הנ"ל (עין לקו"ת שה"ש ד"ה להבין ענין הטעם
למה שהאתדל"ע, ועוד).

ובפרט בניחום אבלים (ובה"ג חשבה מ"ע מה"ת, וגם לדעת
הרמב"ם היא עכ"פ מ"ע מדבריהם עין סהמ"צ להרמב"ם שרש א'
ובנ"כ) הסדר הוא ג"כ באופן זה:

א) אתדל"ע: (סוטה יד, א) הקב"ה ניחם אבלים כו' (ומסופר ונתגלה
לנו עד"ז כי זה נותן לך כח, וכיון שניתן כח ע"ז במילא, חיוב הוא, שאף
אתה נחם אבלים.

ב) אתדל"ת: הניחום, והנוסח הוא המקום ינחם כו' בתוך שאר

יור"ר ועד הפועל: מחנ"י.

קע

נדפסה בלקי"ש ח"י ע' 210 והושלמה ע"פ העתק המזכירות.
תוכן החלק הראשון של האגרת, בשינויי לשון, גם לקמן אגרת קעח.
מוהררמ"ז: גרינגלאס. אגרות נוספות אליו — לעיל ח"א כב, ובהנסמך בהערות שם. לקמן קפב. קפה. רח.
ריג. רכג. רלו. רפב. שצב.